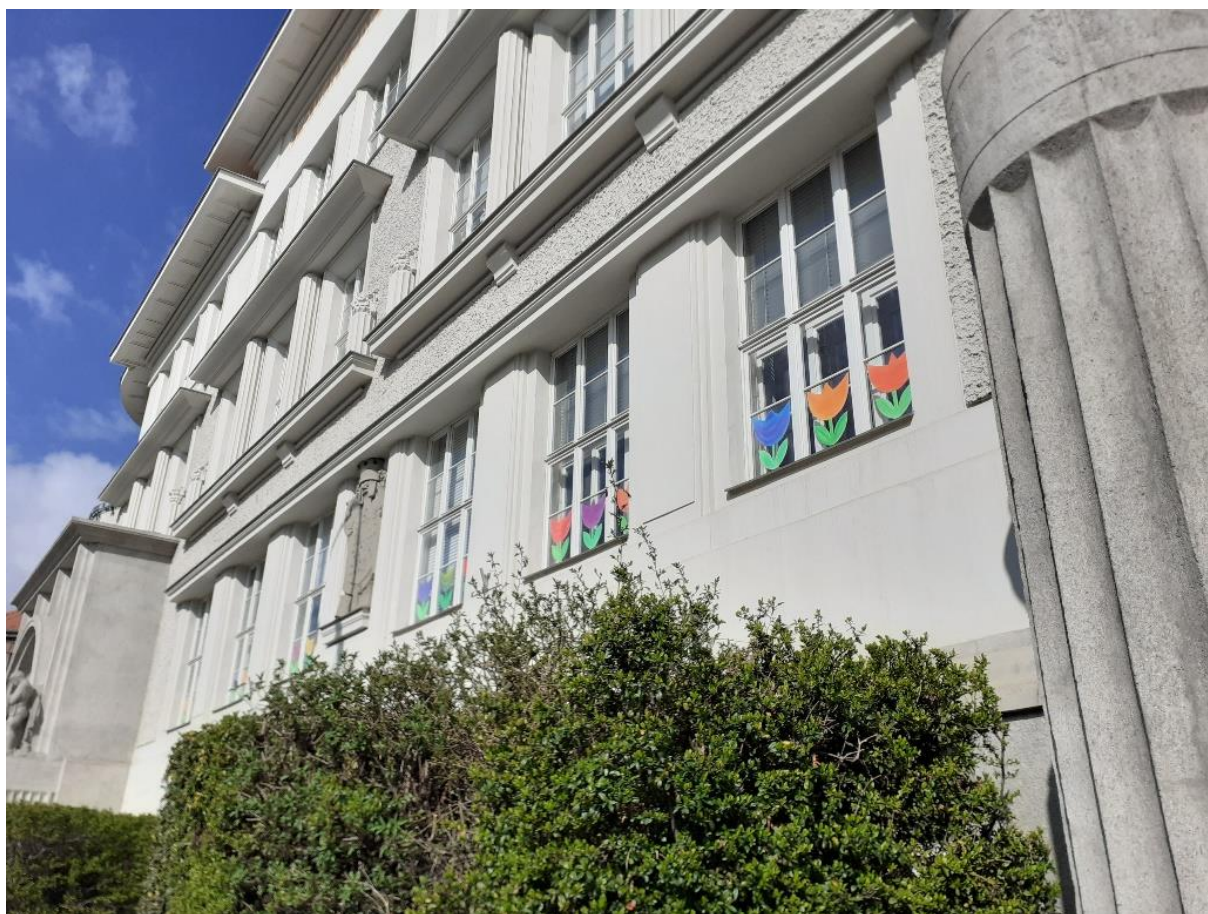

DUBEN 2022

Ne nadarmo se o čtvrtém měsíci v roce říká aprílový. Počasí si z nás tropí žertíky, ba občas i psí kusy. 😊 Jednou sluníčko, podruhé oblačno, občas je slyšet v předpovědi počasí výstraha o nočních mrazících a sem tam spadne pár dešťových kapek. Nu, těch by naše půda potřebovala hojně, ale ne přívalový déšť, nýbrž jen ten voňavý, zahradnický. A ideálně přes noc. Ale to bychom toho chtěli příliš. Bud'me vděční i za těch pár kapek. Třeba nás příroda obdaří kvalitní zálivkou, když se k ní budeme dobře chovat.

Počasí jsme tedy probrali a teď se vrhneme na rekapitulaci života na naší škole. Protože již neplatí žádná „kovidová“ nařízení, proběhly mnohé činnosti, o kterých jsme si dva roky mohli nechat jen snít. Například tradiční zápis do 1. třídy. A to hezky osobně s dítětem za ruku. Ale ať nepředbíháme.

Ještě je třeba se zmínit, že ač sluníčko svítilo, stromy se ohýbaly pod tíhou voňavých květů a covid se zdál být alespoň dočasně „za horami“, vrásky mnohým dospělým i dětem dělá válka na Ukrajině. Je to země ne příliš vzdálená od té naší, a protože před válkou utekly do Evropy zejména děti různého věku se svými maminkami a babičkami, i na naší škole jsme mezi nás přijali již několik ukrajinských spolužáků. S češtinou to pro mnohé bude ještě oříšek, ale když má člověk vizi, sny, plány a drží se naděje, dokáže se časem s cizím jazykem aspoň trochu poprat. Zvláště když jim budeme podle našich možností a sil pomáhat. A lidé by si měli pomáhat. Tak je to totiž správné.

Jistě si mnozí vzpomenete, jak jsme po jarních prázdninách v březnu uspořádali týdenní sbírku školních pomůcek a potřeb pro dětské válečné uprchlíky. Po domluvě jsme vše převezli na Základní a mateřskou školu Staňkova v Králově Poli, kde v době sbírky měli již necelou stovku malých a větších Ukrajinců. Radost byla veliká, pamatujete?

Proto nás velmi potěšilo, když nějakou dobu poté přijela maminka naší žákyně, paní Renata Millerová, která se inspirovala a podobnou sbírku zorganizovala i u nich ve firmě Thermo Fisher Scientific. Veškeré aktovky, pouzdra, sešity, tužky, pastelky, pera a další drobnosti jsme tentokrát nechali u nás na Slovaňáku. A už se několikrát hodily, poněvadž i my jsme začali přijímat ukrajinské žáky, byť ne v takovém množství jako na Staňkově. Měli jste vidět rozzářené oči, když spatřily všechny tyto školní pomůcky pro ně darované. A jak velcí, tak i ti nejmenší nezapomněli říci česky: „Děkuji.“ 😊

Ale to není vše. Organizace Sant'Egidio, která už dlouhé roky pomáhá zejména českým lidem bez domova, převzala na několik týdnů i péči o ukrajinské uprchlíky. Zejména maminky, které ještě nesehnaly práci, byly a jsou jistě za potravinovou pomoc vděčné.

Někteří zaměstnanci se zapojili a buď zakoupili trvanlivé potraviny a přinesli je na sběrné místo v centru města na vrátnici radnice Brna-střed, anebo je nechali rovnou u nás ve škole a my je hromadně převezli na patřičné místo. Některí i poslali peníze. Děkujeme jim velmi. Jsme rádi, že ve svém srdci mají lidé místo na lásku i pro jiné.

Péči o zajištění potravin převzala poté potravinová banka.

Velkou radost nám také udělala naše bývalá kolegyně, paní učitelka Mgr. Milada Klimešová, které osud ukrajinských dětí nebyl lhostejný a rozhodla se zafinancovat jim třeba obědy. Děkujeme, Miladko. 😊

A teď už vzhůru na školní život. Přímo na apríla, 1. dubna, se vypravila dvě tříčlenná družstva z 6. - 7. ročníků seskládaných z vybraných žáků do brněnské zoologické zahrady. Doprovázela je paní učitelka Mgr. Lucie Valová, vyučující biologie, chemie a pracovních činností. Na Den ptactva pořádá ZOO Brno pro školy biologickou soutěž.

A víte, jak to dopadlo? Hlídka ve složení Dagmar Komínková, Nella Doleželová a Tomáš Tichý dosáhla díky svým vědomostem a znalostem na druhou příčku! Blahopřejeme a děkujeme oběma týmům za reprezentaci školy.

Nadále se pokračovalo v projektu „Zdravé zuby“, a tudíž další třídy na 1. stupni nosily do školy kartáčky na zuby. O zoubky je třeba se od malička starat. Když vypadnou mléčné, máme už jen jedny vlastní. A když budeme pečovat o chrup správně, nemusíme si jako věhlasný Jára Cimrman říkat „Zuby, pohroma huby“. 😊

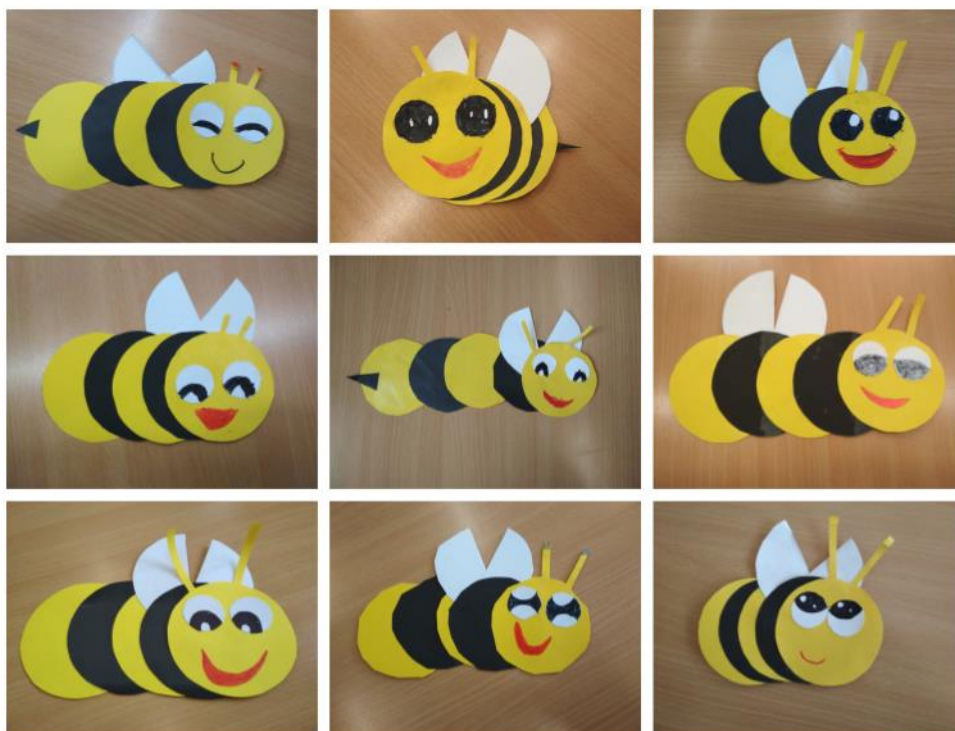
Na některé prvostupňové žáky čekal preventivní program „Děti a sociální sítě“. Vychovatelé ze školní družinky brali zájemce opět do solné jeskyně anebo do Knihovny Jiřího Mahena na program „Veselé Velikonoce“.

A jelikož se tyto důležité a významné svátky v roce blížily, nechybělo i tvoření s velikonoční tematikou. Materiál k tvoření zajistili oblíbení pracovníci DDM Helceletova - pobočka Fantázie.

Ve školní družince se také jarně či velikonočně vyrábělo. Tady třeba ukázka včeliček z dílny pana vychovatele Jirky Kozla a jeho dětí. 😊

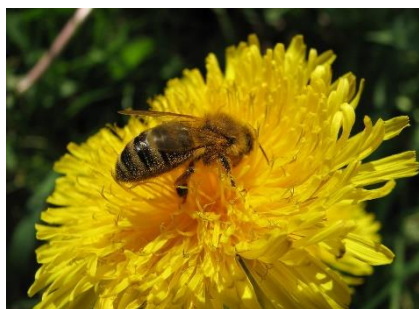

I v hodinách výtvarné výchovy se velikonočně tvořilo, mladší žáci si vyslechli v rámci tematického programu „Příběh jedné noci“ a starší „Proč se slaví Velikonoce“. A s velikonočními svátky přišly i prázdniny.

Třída I. A v dubnu navštívila „Uličku řemesel“ v Technickém muzeu Brno. Žáci z V. A absolvovali vlastivědnou, naučnou vycházku centrem Brna.

Čtvrtáci z áčka si užili výstavu v Letohrádku Mitrovských. Nesl zvláštní název: Československá NEJ. Průvodci výstavou byli oblíbení Igráčci, kteří znázorňovali naše prvenství z oblasti vynálezů, módy, gastronomie apod. Doplňkem expozice byla legendární stavebnice SEVA.

Někteří prvňáčci a druháčci se mohli těšit na výukový program „Medové království“ opět v režii pedagogů z DDM Helceletova - pobočky Fantázie. A jak už název napovídá, veškeré povídání a praktické ukázky se točily okolo včel, včelstev, jejich důležitém úkolu v přírodě, ale také o nástrahách, které na pilné včelky čekají.

Nechyběly hry ze včelího světa, ukázky úlů. Kdo není alergický, mohl ochutnat med a pylová zrnka a domů si děti odnesly svíčku z včelího vosku. 😊

Děti z Mateřské školy Purkyňova navštívily v půlce měsíce naši školu, tak se jim ve třídě I. A a I. B paní učitelky s dětmi pověnovaly. 😊

Zájemci z řad žáků ve 2. ročnících se v dubnu zúčastnili rozdílových zkoušek do 3. ročníků s rozšířenou jazykovou přípravou (RVJ). Tím je Slovaňák známý. Ale to neznamená, že děti, které budou pokračovat v obyčejných třetích třídách, mají méně kvalitní výuku. Jen pokračují ve výuce a zejména u cizích jazyků poklidnějším tempem, které může leckterému dítěti naopak vyhovovat. Mají standardní počet vyučovaných hodin anglického jazyka a druhý cizí jazyk budou mít nikoliv od 6., nýbrž od 7. ročníku.

V dubnu proběhly i přijímací zkoušky na střední školy a gymnázia pro žáky 9. ročníků. Rovněž pátáci a sedmáci, kteří si podali přihlášku na víceletá gymnázia, usedli na vybraných školách k testům. Drželi jsme jim palce, zejména devátákům, pro které je to dvojnásob důležité.

Proběhly také třídní schůzky (už ne on-line, nýbrž pěkně ve škole s rodiči) a před nimi pedagogické rady, zvláště pro 1. a 2. stupeň.

~

Tobiáš Hustý a Kateřina Žídková postoupili do okresního kola Matematické olympiády, která proběhla na Základní škole Sirotkova v Brně-Žabovřeskách.

Musíme rovněž pochválit našeho žáka Jana Drápala z třídy IX. B, který, a teď se držte, získal svými skvělými znalostmi a dovednostmi v anglickém jazyce 1. místo v krajském kole soutěže v tomto jazyce. V červnu čeká Honzíka celostátní kolo, tak mu budeme držet palce.

Třída VI. B i s jejich třídní Mgr. Jitkou Peškovou, vyučující matematiky, biologie a pracovních činností, odjela během jednoho dubnového dopoledne do kohoutovické obory. Žáci se zúčastnili terénního cvičení pod vedením šikovného lektora z Centra volného času Bystrouška v Brně-Bystrci. Děti byly nadšené. Učily se poznávat kvetoucí rostliny, vklouzly do obory a pozorovaly srnce, daňky a jeleny. U jezírek nabíraly vody a zkoumaly drobné vodní živočichy (samozřejmě je pak vrátily zpátky), zkoušely rozeznávat jednotlivé rohy a parohy, a zakončily svůj výukový pobyt v přírodě v oboře u divokých prasat.

A když už jsme u šestáků z béčka, jejich třídní učitelka Jitka si je moc chválí (a myslíme, že je to oboustranné). Nahlédli jsme s fotoaparátem do jejich kmenové třídy a zjistili jsme, že v jejich třídě to roste i kvete. Zde pohled na „poušť“, ale ještě mají i „prales“.

Někteří hoši, hračičkové, se ve volných chvílích bavili modelováním z plastelíny:

Paní učitelka si v dubnu půjčila starší školní kroniky, vyvázané v papírové podobě, a společně si je ve třídě prohlíželi. Ozývaly se zvolání a jásavé výkřiky: „Jéé, to jsem já.“ „To jsme byli na tom výletě ve čtvrté třídě.“ Podívejte se, a to byla škola v přírodě.“ ... Byla to moc pěkná chvíle a aspoň se děti dozvěděly, co to vlastně kronika je, jakou má hodnotu a cenu pro budoucí generace a vlastně i pro ně osobně.

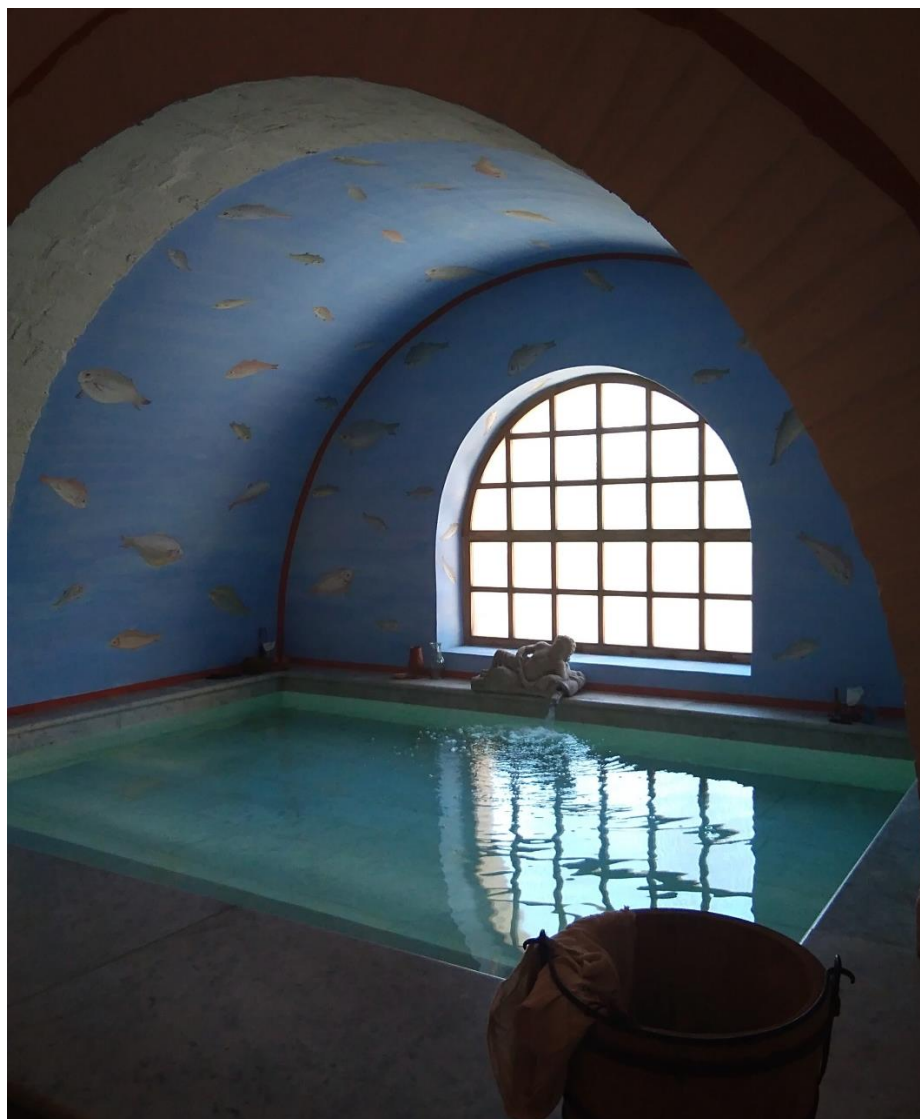

~

Zájemci z řad šestých ročníků se za doprovodu PhDr. Jolany Kubíkové, Mgr. Jany Rožňákové a Mgr. Lukáše Šnajdra zúčastnili jednodenního výukového programu s pracovním názvem „Po stopách Římanů“. Cílem bylo rakouské Carnuntum blízko slovenských hranic. Jedná se o archeologický areál zrekonstruovaného římského města, kde kdysi žilo 50 tisíc obyvatel. Žáci si prošli obytné domy, dílny, lázně, hospůdky. Dokonce si někteří vyzkoušeli i římské oděvy a psaní na voskové tabulky.

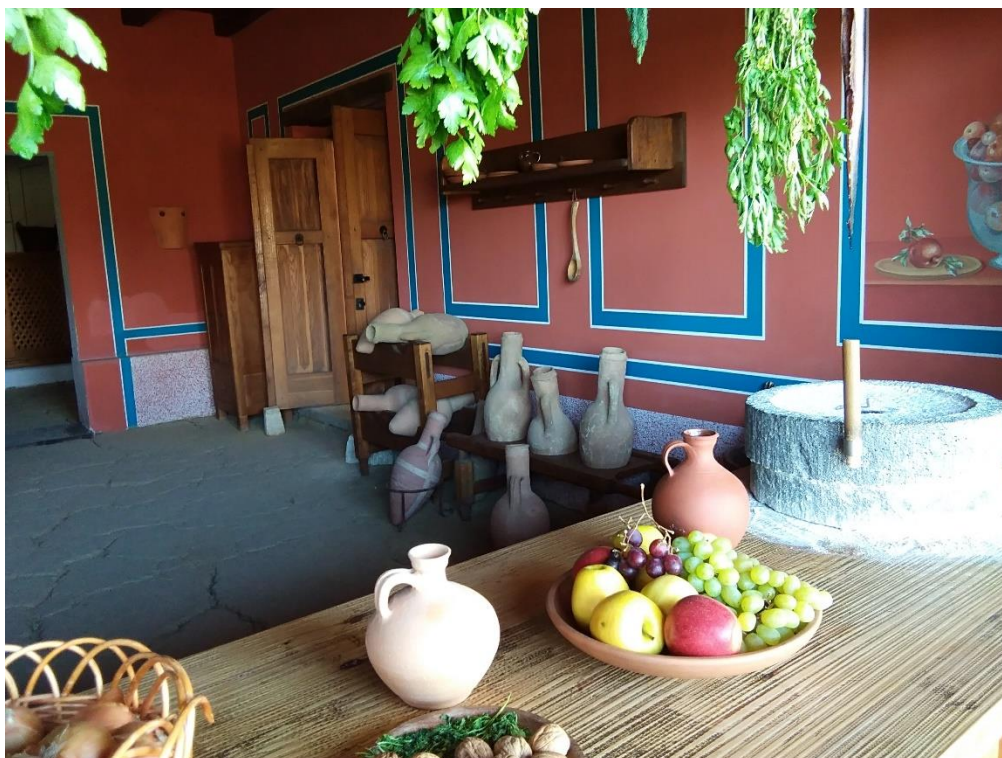
Takhle nějak vypadaly římské lázně. Nebyla to jediná ukázka.

A toto jsou toalety. Dokážete si to představit v dnešní době? 😊

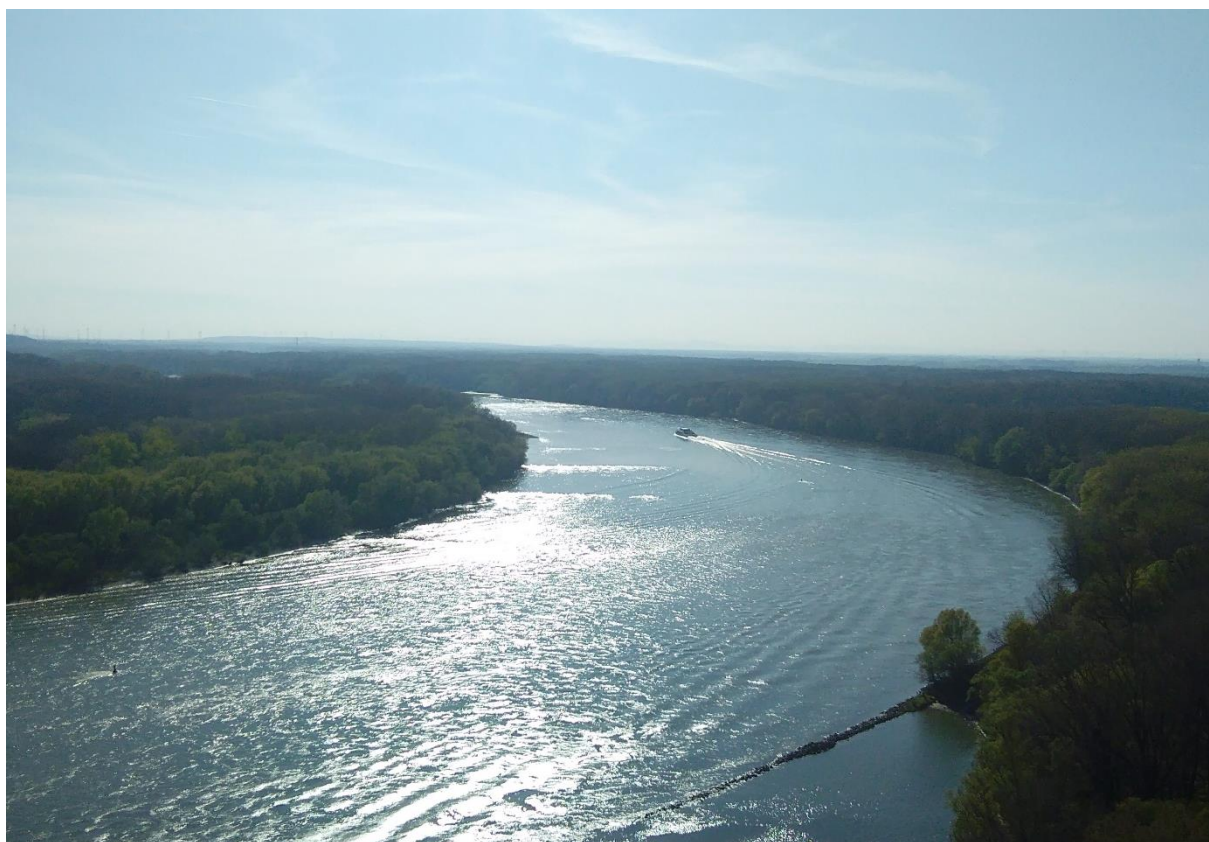
Takový římský bufet. Lidé se v té době obvykle nestravovali doma, jen ti nejbohatší.

Omnia vincit amor!

Na místě, kde se Morava vlévá do Dunaje, stojí Devín, zřícenina kdysi gotického hradu, později slohově přestavovaného. To byla další zastávka a pak už se jelo domů. Děkujeme paní učitelce Kubíkové na historii bohatý naučný výlet. I počasí přálo. 😊

Na středu 27. dubna 2022 vyhlásil školní senát „Den bez aktovek“, ale také bez školních batohů či kabelek. Kdo se chtěl zúčastnit, přišel do školy s netradiční „přepravkou“ svých osobních věcí. Bylo to určeno převážně pro 2. stupeň, ale některé starší děti na 1. stupni též neodolaly. 😊 A bylo vtipné pozorovat i mnohé dospělé, kteří mají hravou duši a fantazii a zapojili se též. Když si člověk prohlíží obrázky, chce se mu smát, a také si uvědomí, že jsme nebyli jiní a různé „blbinky“ jsme měli rádi také.

A nyní se přesuneme k tématu, které jsme nastínili na začátku této dubnové školní kroniky. Ano, zápisy do 1. tříd. Důležitý den v životě malého človíčka. Předchozí dva roky se zápisy odehrávaly pouze formálně, papírovým či elektronickým zasláním patřičných dokumentů. Všichni cítíme, že to prostě není ono. Vždyť dítě, které nastupuje 1. září do školy, školu zná mnohdy jen zvenčí, nemusí mít představu, jak vypadají třídy, lavice, tabule. Že jsou paní učitelky a pánové učitelé normální lidé z masa a kostí jako jejich maminky a tatínkové. 😊

Po dvouleté odmlce jsme se rozhodli udělat zápisy trochu jinak, hravěji. Vždyť už Jan Ámos Komenský, učitel národů, prosazoval termín „škola hrou“. Vše se tedy odehrávalo v duchu návštěvy zoologické zahrady. Předcházely tomu samozřejmě pečlivé přípravy.

Na každém schodu z obou stran i nad schody vítali budoucí prvňáčky zvířecí kamarádi, které zapůjčili někteří rodiče či zaměstnanci školy. 😊 Vzhůru do ZOO!

Přímo u vrátnice na příchozí shlížel papoušek „skoro jako živý“ 😊. Dokonce byl i mluvící, hýbající se, ale pro jistotu byl vypnutý, aby se třeba někdo nelekl. 😊

Žáci na 2. stupni se činili ve výtvarné výchově a musíme říci, že se jim to opravdu povedlo!

Rodiče a blízcí museli napřed projít „kontrolou“, čili předložit všechny potřebné doklady a dokumenty nutné k přijetí do 1. třídy. To měly na starosti naše šikovné paní učitelky Mgr. et Mgr. Lada Pitrová a Mgr. Martina Slavíková. Většinou měli rodiče „časovku“, elektronicky rezervovaný konkrétní čas a stanoviště (1. až 5.), aby nemuseli dlouho čekat. Ti, kteří se nestihli přihlásit, měli možnost využít 6. stanoviště, ale někdy bylo nutné si déle počkat. Kdo chtěl, mohl využít při čekání hernu vytvořenou z jedné třídy.

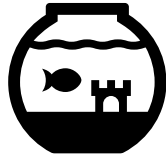
Některé děti přišly jen s maminkou, některé jen s tatínkem, u některých se dostavili oba rodiče, popř. i prarodič. Mnohé děti měly s sebou i mladšího sourozence. Někdo se těšil a hrál mu úsměv na tváři, někdo se styděl, možná i bál. Těžko říci, co se odehrává v dětské duši. Hodně záleží i na rodině. Každopádně naše paní učitelky byly nachystané a úsměvy nešetřily, aby pomohly nesmělému dítěti uvolnit se a svůj velký den si užít.

Za odměnu si každé dítě mohlo vybrat nějaký rukodělný dáreček, které připravili naši nápadití vychovatelé ve školní družině. A ještě dostalo pamětní list.

Konec zvonec zápisům. V květnu se rodiče dozvědí výsledky. Přednostně jsou přijímány děti spádové, dále nespádové se staršími sourozenci na škole a poté se dle nařízení z nespádových losuje. Někteří rodiče podávají přihlášky na více škol, a pokud jsou přijati na více místech, ale jsou delší dobu nerozhodní, situaci to pro ostatní nepřijaté ztěžuje. Nehledě na složitou práci s vytvářením tzv. zpětvzetí žádostí. Věříme však, že na všechny trpělivé zájemce se prostě dostane a také, že budou s výběrem spokojeni.

A registration form titled "ZÁPIS DO 1. TŘÍDY" (Registration for 1st Grade) featuring illustrations of various animals (giraffe, elephant, lion, zebra, dolphin, lizard, and a small insect) and a section for the school name. The form is placed on a wooden surface.

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

JMÉNO: _____

Datum: _____

ŠKOLA: ZŠ SLOVANSKÉ NÁM. 2, BRNO

Čas od času nás navštíví naše paní učitelky-maminky pobývající na mateřské či rodičovské dovolené. Mnohé se budou od nového školního roku vracet, ale některé si chtějí svého malého drobečka ještě nějakou dobu užívat. Jsme rádi, že se občas ukážou, že jsou všichni zdraví a že se mají prostě dobře.

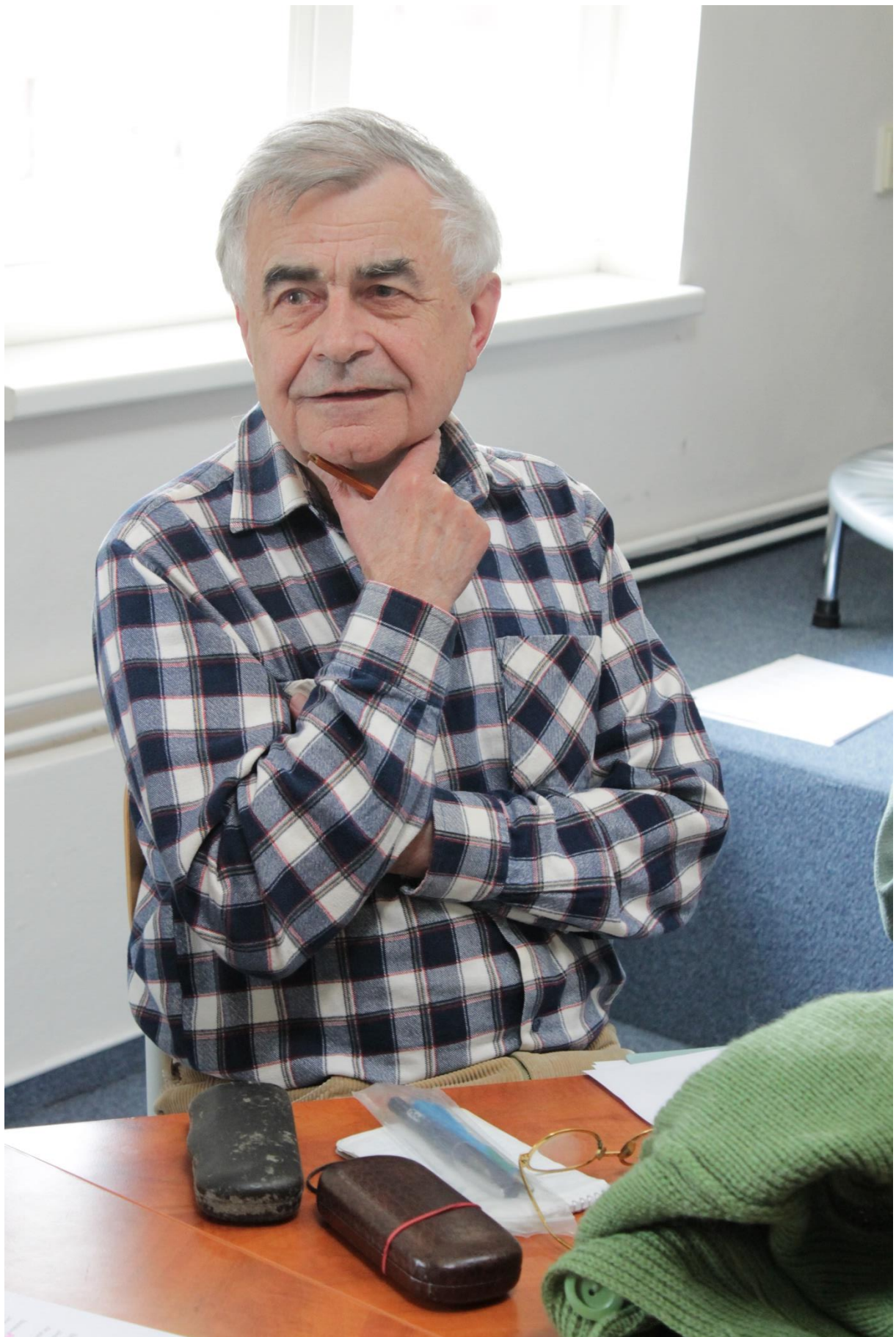

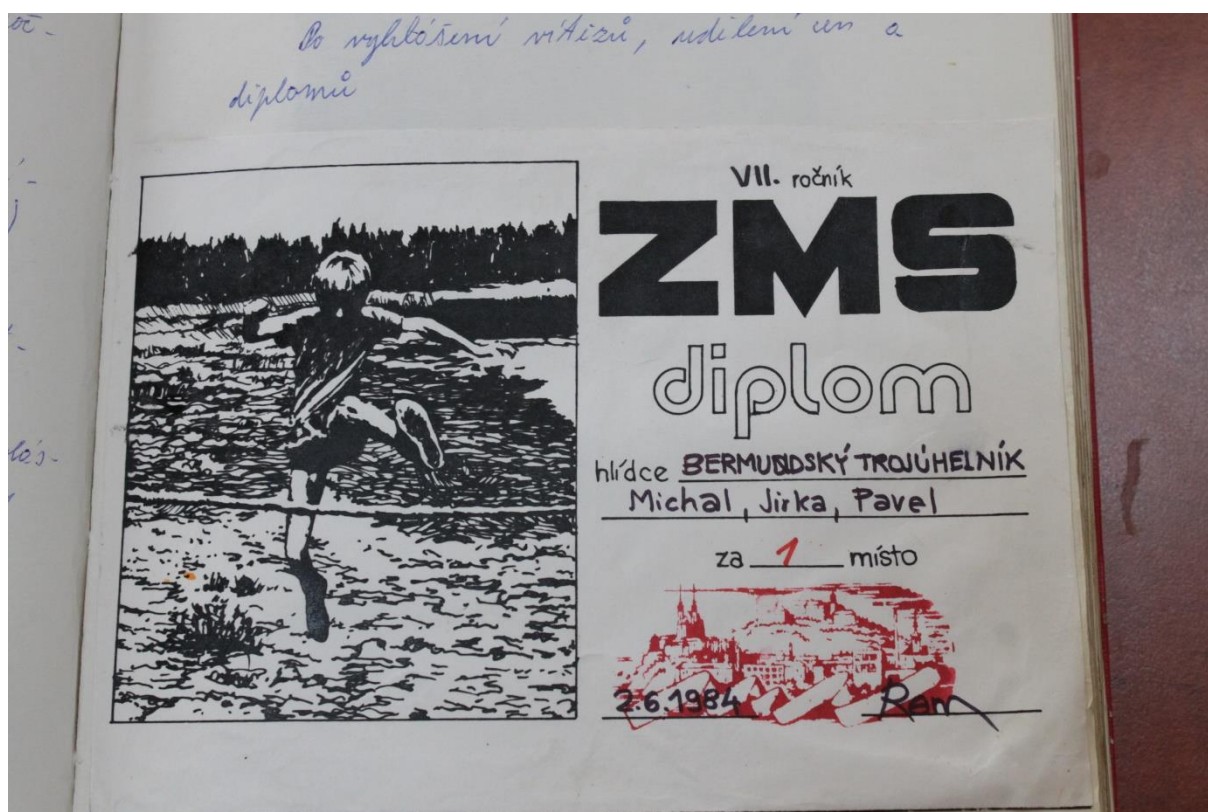
A už se blížíme k závěru. Ještě vám rádi povíme, že se náš Slovaňák letos opět zapojil do projektu organizace Post Bellum - Příběhy našich sousedů. Sedm žáků ze VIII. D si povídali s naším pamětníkem panem Zdeňkem Winklerem, promovaným fyzikem. O fyziku však tolik nešlo, i když některé žáky by téma zaujalo také.

Spíše nás zajímaly jeho pestré zážitky z práce s mládeží v době komunistické nadvlády. Celý rozhovor jsme nahrávali a Mikuláš se ujal práce se školním fotoaparátem. Bylo zapotřebí ještě vybrat nejzajímavější pasáže, z celého asi 40minutového rozhovoru by neměly otázky a odpovědi pamětníka zabrat více než 3 minuty. Docela těžký úkol!

Před námi je však ještě dlouhá cesta, světlo na konci tunelu se však pomalu blíží. Jak jsme si s tím poradili, dozvíte se v květnové kronice. Poslední květnový den by totiž mělo proběhnout stříhání v Českém rozhlase a znovu nahrávání otázek. Slavnostní vyhlášení je naplánované na červen. Budeme vás informovat. 😊

A to je vše. Ještě se pochlubíme jarními kvítky ze školního dvora či předzahrádek a naše povídání zakončíme básničkou našeho věrného pana profesora Vítězslava Horálka. Děkujeme mu, že na nás se svou tvorbou myslí.

Přejeme všem hezké jaro, pokud možno klidné. A nezapomeňte si navzájem pomáhat! 😊

Špilberk

Dívám se
na tebe
škvírou
staletých hradeb -

kolikrát
ze střílny
zabíjela mušketa,

kolikrát
zaklapla mříž
a pohaslo Slunce,

kolik okovů
svíralo zápěstí,

kolik kapek
z vlhkých stěn
počítalo
smrtící noci
a dny,

kolik vojáků
prošlo
uličkou hanby,

kolik sebevrahů
objala
hradební studna.

Tolikrát si sáhni
do svědomí,
kajícíku,
a pros o rozhřešení.

Dej se
do nových soubojů
se svým osudem.

Po spirále
pěšin a cest,
které tě ovíjejí,
vykroč vzhůru
k lidství.
Kterého ale století?

Václav Havel